

OFM Gravelty Tuscani 4 dagen

231004-231007 Pisa, Lucca-Florence; Siena, Volterra, Pisa

Met:

OFM GRAVELTY TUSCANY

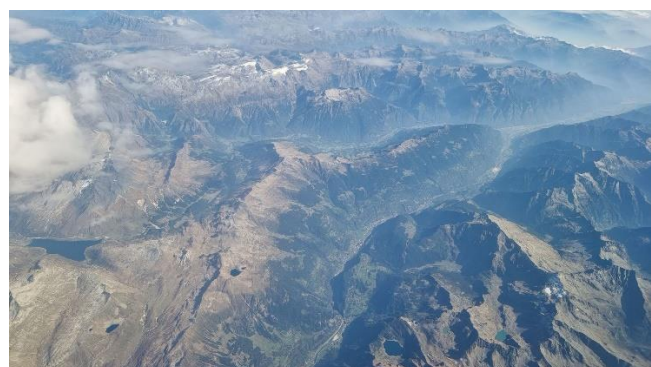
IN 4 ETAPPES DOOR HEEL TOSCANE

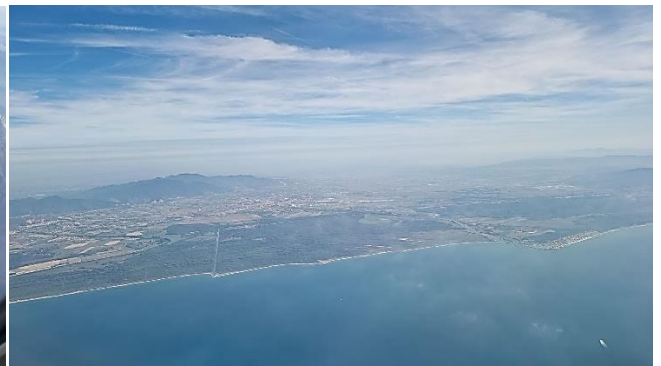
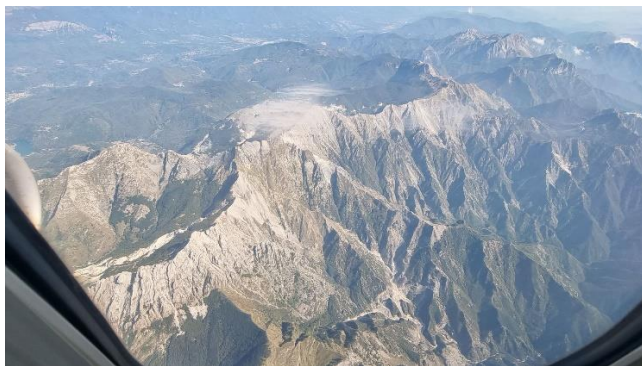
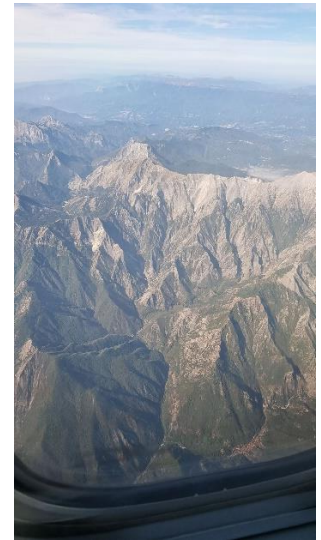
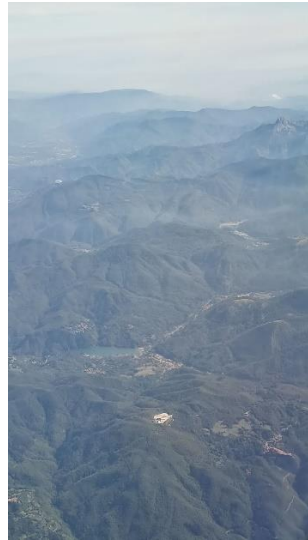
De routes lopen door de mooiste regio's van Toscane beroemd geworden door L'Eroica en de jaarlijkse Strade Bianche profkoers. We starten en finishen in Pisa. En doen de steden Siena, Volterra, San Gimignano en Montalcino aan, maar natuurlijk ook Florence. Gravel door de klassieke Chianti-streek, de golvende heuvels, langs de rijen met cipressen zo naar de finish boven in de steden: [OFM Gravelty Tuscany – NL Tour Rides](#)

231003 REIS NAAR PISA

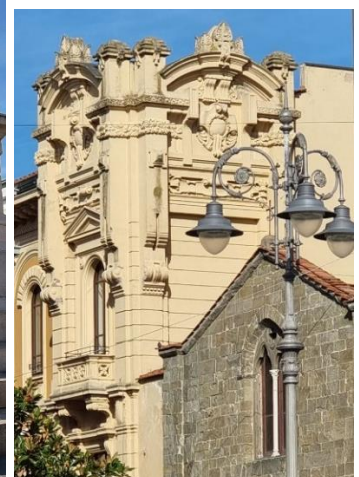
Op tijd op, maar niet al te vroeg om naar Pisa te vliegen. Met de auto naar Schiphol, met een routewijziging i.v.m. verkeer via Rijsenhout, even zoeken en dan inderdaad een smalle ingang in. Met de shuttlebus (alleen) in 10 minuten tijd naar Schiphol gereden, een luxe manier, en tijdig ingecheckt.

Om 12:20 uur vertrokken en om 14:15 uur stond ik in Pisa na een mooie vlucht over de Alpen.

In Pisa aangekomen de keuze gemaakt om te gaan lopen, meteen sightseeing en gevoel krijgen van Italiaanse sferen. Al prachtige indrukken opgedaan op weg naar het hotel waar we de fietsen konden ophalen. Een behoorlijke tippel, maar dat was pas het begin.

De eerste keer dat de telefoon leeg geraakte en ik de weg moest gaan vragen. Uiterst vriendelijk werd ik door een dame, even later een oudere heer, en tenslotte een student (die wist wel de weg te wijzen).

Afijn uiteindelijk gearriveerd, maar ook de eerste meeting en uitreiking van de kledij zou weer in het andere hotel zijn. De eerste keer dat de telefoon leeg geraakte en ik de weg moest gaan vragen.

Uiterst vriendelijk werd ik door een dame, even later een oudere heer, en tenslotte een student (die wist wel de weg te wijzen). Afijn uiteindelijk gearriveerd, maar ook de eerste meeting en uitreiking van de kledij zou weer in het andere hotel zijn. Gelukkig en toevallig kwam ik bij het inchecken meteen mijn kamergenoot tegen en die had een auto, dat was een meevaller.

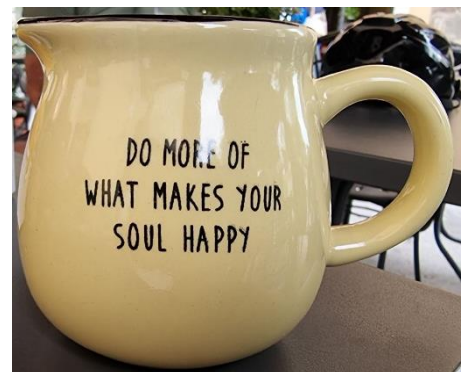

231004 PISA, LUCCA – FLORENCE

Gisterenavond de eerste kennismaking, een ontvangst maar geen briefing, raar. Wel een drankje en dan naar de kamer. Een goede nachtrust en dan waar we uiteindelijk voor gekomen zijn, de fiets op.

Terug naar het andere hotel weer, waar de officiële start zou zijn, lag gelukkig ook op de weg dus geen ommetje erbij. Hier wat reepjes extra ingeslagen en na wat wachten op wat zou gaan gebeuren (achterband weer op spanning) met mijn kamergenoot en enkele anderen vertrokken.

Al snel vormde zich groepjes. Zo reden we eerst een stuk door Pisa de beroemde toren passerend, via de Monte Michelle en kilometers lang langs/onder de foto hierboven (gedeelte) van een voormalig aquaduct, je echt zo teruggeworpen voelend in oudere tijden, avontuurlijk ontdekken. Zo togen we verder naar Lucca, een kop koffie en daarna ben ik alleen verder gegaan, heerlijk genieten..

In Lucca deden we niet het beroemde plein aan, maar wel de smalle straatjes, een geheel andere impressie dan in een eerdere vakantie.

Vlot met een drietal dames van onze groep voor en/of achter me naar Capannori en Altopascio en daarna de "via Francigena", een beroemde wandelroute op.

Lucca, San Michelle in Foro

In La Croce sull'Arno hadden ze me gelost omdat ik toch even een foto wilde nemen, vervolgens doorgereden door Empoli naar Montelupo Fiorentino. Hier volgden we een tijd de Arno. We, want ik had een fietser opgeraapt die geen GSM meer had en ook een lege telefoon, dus geen eigen route meer.

We reden hier door een prachtig gebied, en haalden tussentijds de hoogtemeters van deze dag op, 194 hm. Lastra a Signa was de volgende plaats die we dorgingen en langs de nu brede Arno reden lang ongewis langs Florence om uiteindelijk een prachtig schouwspel op het "oude" centrum te hebben.

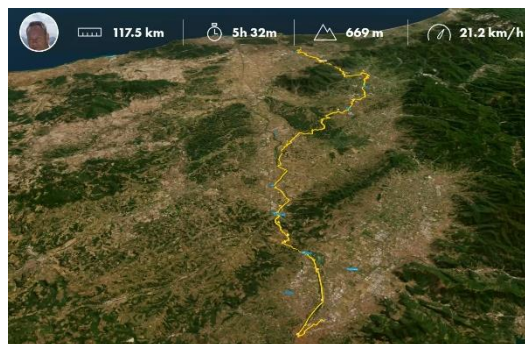

Zicht op het "oude Centrum"

Mooi dat we langs het mooiste plein geleid werden om de massa's toeristen samen met ons de gebouwen en monumenten te bewonderen. Wel lastig om je hier met fiets te manoeuvreren.

's Avonds na het douchen op ludieke wijze weer terug de binnenstad in om te gaan dineren. Met z'n vieren op de elektrische step. Een aparte ervaring en gaat nog hard ook. Een rustige plek gevonden, wel duur en zo'n 'bietje', maar daarna nog even de stad in om de Dome belicht te aanschouwen.

Ctrl + klikken voor openen

Én met de taxi terug.

231005 FLORENCE - SIENA

Na een goede nachtrust op hoogte (stapelbed, we sliepen met z'n 4-en op een kamer) en nu wel een goed ontbijt konden we er weer tegenaan.

Een wirwar van straatjes door tot buiten Florence en een vrij steile klim - de groep viel ver uit elkaar - met fantastisch uitzicht over Florence, wat om mooie foto's schreeuwde.

Florence overview.

Met nog wat vergezichten liet ik de groep gaan en kon ik lang genieten van het pittoreske landschap. Wel even een muur geschampt daarboven, een brede wagen die zich langs me wurmde, maar meer bang was voor schade aan zijn rechterkant dan om de veiligheid van een passerende fietser.

Eindelijk wat meer gravelen en ook een uitdaging met klimmen tot zo'n 16% kwamen we op een mooie plek boven. Ik zag al mooie cipressen beneden me, maar wilde wel een mooi beeld vastleggen, dus een stukje de afdaling in. Wel uitkijken, bochtig en nog vrij steil dus kans op onderuit glijden. In een van de bochten het beeld dat ik voor ogen had: rijen met cipressen en de bergen op de achtergrond, fantastisch Toscane!

Op naar de Poggio d'Abolo

Dit was nog het lyrische deel van deze dag. Het werd lastiger na de zwaarste klim van de dag, zo'n 18 % na al enkele kilometers behoorlijke %'s te hebben overbrugd, de Poggio d'Abolo. Maar dan, de afdaling.

Niet over een gravel pad, nee zeker geen asfaltweg, een heuse afwaterbedding met groffe en minder zware keien, gelardeerd met boomstronken en takken en niet mals nog steil naar beneden ook. Niet zo maar een stukje, nee kilometers lang en alleen (heb ik toch een afslag gemist?), soms iets minder steil of een stukje bekiezeld bospad, maar niets dan stilte om me heen. Zo voelt eenzaamheid vermoed ik.

Toch twee parende vlinders maakte deze puinhoop even aangenaam

Op fietsschoenen deze bedding af is bijna ondoenlijk, maar gelukkig was het wel droog. Met Google Maps kwam ik ook niet anders uit, dus uiteindelijk de weg weer bereikt, wat ook achteraf de juiste bleek te zijn, want even verderop kwam ik een groepje tegen, die uitgeput zochten hoe verder te gaan en behoefte hadden aan eten en drinken.

Zo'n 3 km verderop was een dorpje en daar eerst bij een school 2 bidons gevraagd te vullen, want stel dat er geen tent open was, dan had ik in ieder geval te drinken. Toch een etablissement gevonden waar we tot rust kwamen en een stevige hap opgediend kregen. Een colaatje erbij en dan verder. Alleen, want de groep moest voor één van hen nog nieuwe schoenen zien te regelen (gescheurd in de afdaling). Nog even aan de andere kant van het dorp over het dal uitkijken en fotograferen.

Onderweg ook nog de ogen open voor monumentale bouwsels en andersoortige uitzichten en zo genietend, ook van de zon, op naar Siena. Het weerzien met de Piazza del Campo verheugde ik me al op.

Zo via een wat grotere weg Siena in gereden en een eerste blik op de historische binnenstad:

Hier begon het uiteindelijke zoekwerk en ook een avontuurlijk slotstuk van een mooie dag.

Het werd hommeles toen ik voor de 2e en 3e keer terugkeerde bij Romulus en Remus, na 2 keer de steile 19% klim naar boven te hebben gedaan. Ook bovengekomen in een parkeergarage wel uitzicht te hebben gehad op de Campo, maar geen weg dat ernaar toe leidde, de garmin wees me steeds terug.

Afijn het werd al donker en geen mobiel meer te gebruiken (leeg). Ook de garmin kon ik niet instellen naar hotel Anna, bleek later ook buiten de grens van Siena te liggen, dus kan je er ook niet op zoeken.

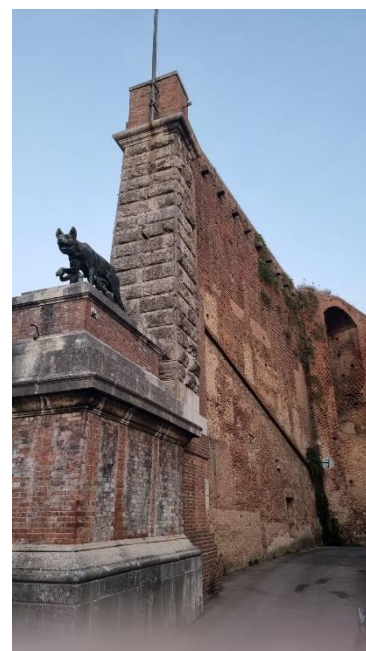
Een vriendelijke dame hielp met zoeken en probeerde me de weg te wijzen. Ze wilde me wel op weg helpen, maar de fiets kon/wilde ze niet in haar auto.

Te lastig om iets anders te verzinnen, dus uiteindelijk in het donker, zonder licht op de fiets, in de avonddrukte van het verkeer achter haar aangereden tot een fietspad dat 3 kilometer verderop bij hotel Anna zou uitkomen.

Haar hartelijk bedankt en toen op naar "Anna".

Na het inchecken en douchen, m'n maat was al uit eten in Siena, snel erop uit om ergens te eten. Er bleek 500 m lopen verderop een restaurant te zijn. Al bellend met Anja dit stuk in het donker afgelegd. Het was een wegrestaurant bij een benzinstation, maar dat kon de pret niet bederven. Het eten trouwens ook niet, een fantastische pizza met 2 bieren verschalkt. En buiten in de zwoele avondlucht.

Heel relaxed gezeten en daarna in de donkerte terug gewandeld, nog even bij gekletst met Geoffrey en daarna snel de ogen toe.

Wikipedia: Romulus en Remus

231006 SIENA -VOLTERRA

Een mooie dag om naar uit te kijken, dus na het ontbijt snel op pad. We hoefden niet terug Siena in om het begin op te pakken, de route liep langs ons hotel, dus wat gisteravond al gedaan was hadden we nu verdiend. Ook nu ging het weer met een grotere groep van start, maar al snel kwamen er lossere groepjes en reden we gevierd verder. We kwamen bij een middeleeuws kasteel, die we natuurlijk bekeken. Daarna een steile afdaling op grint, voorzichtigheidshalve hebben Sonja, Jos en ik om het kasteel heen gereden en de 'normale' route gevolgd.

Geoffrey stond ons beneden de helling op te wachten en zo togen we verder.

Natuurlijk blijven genieten en met wat meer klimmetjes ging Geoffrey (jong hè) er vandoor. Gedrieën zijn we de rest van de dag opgetrokken, gezellig en elkaar in de dipjes opvangend.

Het hoogtepunt van de dag was vanzelfsprekend het door het glooiende landschap aanfietsen van San Gimignano, de stad met de 11 torens die met de kleuren in het dal fantastisch afstak tegen de blauwe lucht.

Het was ook tijd voor een bakkie, dus nog voor de poort een sober tentje uitgekozen.

Mooi uitzicht, ook nog even het parkje aan de overkant in voor foto's van een statue. We kozen ervoor om niet de vesting in te gaan, te toeristisch volgens mijn reisgenoten en ik had het ook al eens gezien, maar wel een indruk gemist natuurlijk.

Ja, het was en bleef een uitdagende tocht, een steile klim van 18 % was dusdanig pittig dat Sonja toch de kuierlatten aan moest trekken. De aanloop was al niet zo eenvoudig, dus de benen, ook bij Jos en mijzelf, liepen aardig leeg.

Maar wat het meest bleef hangen was toch het fantastische gebied waar we doorheen mochten rijden.

Ik was in dit prachtige gebied (shadow of myself!).

Eigenlijk kan ik geen genoeg krijgen om op de foto vast te leggen, toch maar een deel gefotografeerd wegens de dag voortgang en het de "volle spons" gedachte, dat het toch nooit genoeg zou zijn om je beleving te kunnen vastleggen.

En zo naderden we Volterra, een voor mij nog onbekende plaats.

Met Sonja en Jos aankomst in Volterra en natuurlijk een biertje op het eerste-de-beste plein. Daarna door het plaatsje op zoek naar onze overnachting, Chioistro delle Monache (voormalig klooster).

's Avonds aan lange tafels gezellig een diner voorgeschoteld gekregen, leuk op zo'n bijzondere plek. Na een avond tevoren al met z'n vieren op een kamer te hebben geslapen, waren we nu met z'n vijven ingedeeld, maar zouden we uiteindelijk met z'n drieën (lekker rustig) overblijven <Marijn, Geoffrey en mijzelf>.

De avond konden we zo best doorkomen, met een pasta en wijn gezellig bijkletsen.

231007 VOLTERRA - PISA

Na een rustige nacht een goed ontbijt genomen en nog even de gangen in om het klooster goed in me op te nemen. Een mooie fresco van Franciscus van Assisi, wel wat vervaagd, maar toch herkenbaar.

Weer een zonnige dag in het verschieft, het blijft wel aangenaam zo. Nu weer alleen op pad gegaan, is voor mij toch wel de ultieme beleving, kan ik doen en laten wat ik wil en juist het meer opnemen van wat er me aandient in dit gebied bevalt me prima zo. Dus op pad en nog even omkijken ter afscheid van Volterra:

en vooruit kijken naar de mistige verten, met de wetenschap dat het er eind van de dag weer opzit.

Maar eerst de laatste stuiptrekkingen in het prachtige landschap, zoals de kenmerkende cipressen tegen de nog ontwakende achtergronden.

Geweldig die laaghangende bewolking in de gloeiende heuvelen.

Onderweg nog een plaatsje boven op een pukkel aangedaan, Montecatini Val di Cecina en dan een lange weg, een verkeersader richting Pisa, waar we gelukkig kort na het passeren van een leeg- en alleenstaande fabriek weer het gravelpad in konden slaan. Daar kregen we weer echt wat klimwerk voor de keizen.

Uitzicht boven aan het einde van de lange klimwege rug het dal in:

En dan een verrassende duik naar een riviertje, steil en door de overwoeking niet goed in te schatten hoe het pad liep, dus afstappen. En maar goed ook, abrupt stond je daar met je aangezicht bij het water. Hier moesten we ook nog "halsbrekende toeren" uithalen om onder het viadukt het paadje met fiets te passeren. Wel goed voor een plaatje. Waarna we weer een stukje natuur konden meepakken alvorens de lange witte stroken op te draaien.

2 lange, eindeloze brede, witte stroken langs een kanaal links en een spoorbaan rechts naast me. Het geheel was rechts naast me overigens ook nog compleet afgezet met een groot hekwerk met prikkeldraad.

Halverwege de eerste strook een electriciteitscentrale en een bouwwerk als waterpomp (?).

En dan eindelijk weer in Pisa, een geheel ander gedeelte als eerder waar we binnenkwamen, weer langs een groot water, dus een gelijksoortige entree als Florence. Prachtige gebouwen en pleinen.

Einde van de fietservaringen in deze eerste tocht: 4 daagse **GRAVELTY TUSCANY**

231008 TOT SLOT – PISA MET DE BENENWAGEN

Met de koffers, na aflevering van de gravelbike bij “Sjors van 2Ride” die weer de fiets tot in Breda terugrijdt, eerst lopend -maar dat zou toch wel een tijd in belag nemen- en verder per bus (dank voor het gratis kaartje) naar het station. Hier de koffers gestald, wat op 15 minuten lopen van het vliegveld was dus een mooie plek om ze te stallen. en toen de stad in.

Hier volgt een impressie van de stad met cultuur en de mooiste foto's van gebouwen.

De straat naar het centrum, maar eerst linksaf voor:

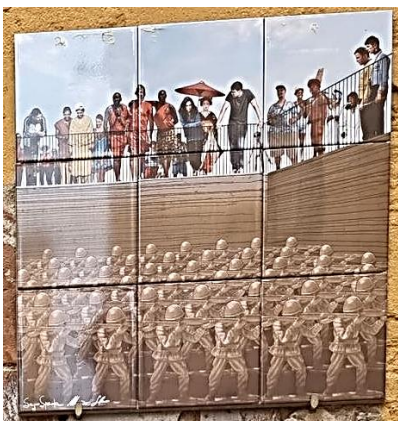
Teruggekeerd op de schrede en natuurlijk ook de kerken in, zondagsdiensten lopen nog aardig vol hier in Italië. Zo ook zijn er nog nonnen te vinden in de banken. Ook kom je onderweg de fantastische overkoepelde galarijen tegen, zelfs één met een houten mMaria-ering aan het begin.

**MATTONELLE D'ARTISTA
PER IL VICOLO DEL VIGNA**

In questo Vicolo vari artisti pisani hanno donato una propria opera con lo spirito di riqualificare uno spazio comune. Questo percorso è dedicato all'amico Maurizio Andruetto che ha sempre creduto e guidato idealmente questo progetto voluto dall' Associazione delle Vettovaglie.

In this Alley more Pisan artists have donated his own work with him spirit of redeveloping the common space. This path is dedicated to the friend Maurizio Andruetto who has always believed and ideally guided this project wanted by the Associazione delle Vettovaglie.

Cultuur: een straat met vele werken van artiesten uit Pisa en natuurlijk een hoek waar groenten en fruit uitgestald zijn (kleurrijk).

Naast de vele prachtige sculpturen van kerken was er ook bij een van de galarijen dragers gebeeldhouwd en kom je terecht in een evenement van hardlopers (voor het goede doel). Eindigend bij het museum tegenover de belangrijkste bezienswaardigheid van Pisa, de schuine toren.

Even gluren in het museum natuurlijk, geen interesse om een kaartje te kopen.

Er valt vana alles te zien en te beleven in de stad, maar ook na een stuk wandelen en even genoeg hebben van al het moois, kun je uitrusten in een parkje. Aparte hoekjes met banken gescheiden door heggen en binnen de gotisch gebouwde muren. Maar pas, nadat er weer een geweldige passage met haast vergane glorie te bewonderen was en door de smallere straatjes ook alledaagse werkzaamheden te aanschouwen waren. Hier zie je dan ook nauwelijks mensen en zeker geen toeristen rondlopen.

Ook nog wat historie opgehaald bij een beeld van Galileo Galilei (*en de wondergetallen*, boek van Sidney Rosen), een wetenschapper waar ik in mijn jeugd over gelezen heb.

Het intermezzo vandaag, onbekend, onaangekondigd, onherroepelijk en een voortreffelijk klein evenement:

speciaal ijsje

En tenslotte, het eind van de reis, afgesloten met een heerlijke "birra di Sardegna 1912" op het terras op weg naar het station. De koffers ophalen - en deze geweldige ervaring nog even figuurlijk erin gestopt te hebben - en inchecken. Een goede vlucht en correct opgehaald door de shuttlebus voor een nachtelijke rit huiswaarts.

Proost, op een volgend fietsavontuur.